

Så spørger hr. Jesper Langballe, om man altid skal vente, til et udviklingsprojekt er blevet til noget. Nej, ikke nødvendigvis, men jeg synes bare, det ville klæde partierne bag det her at erkende, at de tog grusomt fejl i forestillingen om, hvad prisen var på det her projekt. Man tog fejl. Det er menneskeligt at fejle, det kan jo både små og store og mellemstore profeter gøre. Men man tog fejl vedrørende det her projekt. Det blev langt, langt dyrere, og det er derfor, det skal i Finansudvalget igen. Det bliver langt, langt, langt dyrere undervejs.

Men det er klart, hvis man har det kærlighedsforhold, hr. Jesper Langballe har til forsvarret, så kan guld jo ikke købes for dyrt. Det tror jeg da producenterne er ekstremt opmærksomme på. De ved nemlig med sikkerhed, at de har folk med så stor kærlighed siddende i det danske Folketing, at uanset hvad det koster, så synes man, det er prisen værd. Det må være dejligt at være producent i den situation.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører i anden omgang.

Helge Adam Møller (KF):

Ja, det lykkedes alligevel hr. Villy Søvnald at provokere mig herop, og jeg kan ikke klare mig med 1 minut, så derfor 3.

For hr. Villy Søvnald gjorde i sine afsluttende bemærkninger meget ud af, at der var et stort flertal her i Folketinget – »våbenbrødrene« kaldte han det, tak for det smukke udtryk – som udelukkende tænkte på krudt og kugler og kampvogne og jagerfly, og hvad der ellers var, i modsætning til at hjælpe de svageste i dette og i andre samfund.

Jeg kender godt det argument, man hører indimellem, hvis man skal vedtage en eller anden bevilling til forsvarret, om man nu skal have en kampvogn eller et fly eller indkalde nogle værnepligtige: Hvad kunne man få for den pris? 10 børnehaver, 50 børnehaver i stedet.

Jeg er en af dem, der mener, at det både er nødvendigt og tiltrængt at have børnehaver og at hjælpe de svageste, men det er også en forudsætning for, at man kan gøre det, at man har et forsvar.

Og jeg siger: Hvor havde Europa været i dag, hvis der ikke for 60 år siden havde været nogle lande, som var villige til også med våben i hånd at forsvare sig? Man havde aldrig nedkæmpet en Adolf Hitler og en nazisme, hvis man ikke

også havde gjort det med våben. Hvor havde Kuwait været henne i dag, havde det været en selvstændig nation, hvis der ikke var en række lande, også Danmark med et meget beskedent bidrag, der havde sagt med våben i hånd: Det her tolererer vi ikke?

Og hvad med Warszawa-pagten? Havde den ikke stadig væk eksisteret, havde de baltiske lande så ikke været besat, havde Ungarn så ikke mistet sin frihed ligesom Tjekkosllovakiet og Østtyskland, hvis ikke der havde været et NATO med 19 lande, som havde sagt, at indimellem er det nødvendigt også for at sikre friheden og den sociale velstand for de svageste, at vi kan gøre det med våben i hånd?

Kl. 15.30

Så det var altså baggrunden for, at jeg gik herop. Jeg synes, der er sammenhæng. Man kan også godt gå ind for et socialt velfungerende samfund, men man får det ikke, hvis man ikke er villig til indimellem med våben i hånd at sikre, at man kan have en verden, der tillader demokratier at opbygge socialt velfungerende samfund.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Men det der principielle niveau, som hr. Helge Adam Møller nu bevæger sig op på, synes jeg er helt fint; der er vi jo enige, Det Konservative Folkeparti og SF. Vi er tilhængere af et militært forsvar.

Den meget præcise diskussion drejede sig om, hvilket militært forsvar vi skal have, og der er jo forskellige holdninger ikke alene mellem partierne i Folketinget, men også mellem de europæiske lande med hensyn til lige præcis, hvilke typer af forsvar der fungerer bedst. Den diskussion tager jeg gerne.

Men jeg synes alligevel, det må være påfaldende, når nu også hr. Helge Adam Møller rejser den brede diskussion om prioritering mellem forsvar og andre områder, at vi står med en regering – det kommer man altså ikke uden om – hvor forsvarsministeren i sommerferien var ude og sige: Nu skal vi have tilført 1 mia. kr. til forsvarret.

I dag behandler vi et forslag om noget, der oprindeligt kostede 350 mio. kr., som nu koster 892 mio. kr., altså en stigning på godt og vel 0,5 mia. kr. Det sker, samtidig med at regeringen siger til kommuner og amter: Der er ikke råd til flothed af nogen art. Overskrifterne i Jyllands-Posten er i øjeblikket hver dag, at der skæres.